

**Teatre Auditori
de Granollers**

**12/02/23
—19 h**

**L'Orquestra de
Cambra homenatja
al violinista català
Xavier Turull,
convidant a una de
les mezzosopranos
més prestigioses de
la seva generació,
Marisa Martins**

Orquestra de Cambra de Granollers
Teatre Auditori de Granollers

L'Orquestra de Cambra de Granollers és resident
al Teatre Auditori de Granollers

Serenates

Fitxa artística

Orquestra de Cambra de Granollers
Marisa Martins, mezzosoprano
Corrado Bolsi, director

Músics:

Violí I: **Corrado Bolsi, Cristian Benito, Enric Riera, Laia Besalduch, Isabel Archs, Scarlett Martínez*, Nicolás Martín* i Sergio García***
Violí II: **Antonia Escalas, Chus Castro, Jordi Montoliu, Raquel García, Olivia Cortese*, Ana Alvarado* i Gabriel Leal***

Viola: **Maria Juan, Marta Sedó, Irene Argüello, Montse Vallvé, Elena Lasheras* i Manuel del Horno***

Violoncel: **Anna Costa, Joan Antoni Pich, Marçal Ayats, Tais Costa, Carlos Villa***

Contrabaix: **Monica Serra, Iu Boixader**

* Alumnes del Conservatori Superior del Liceu

Programa

ANTONI DVORÁK:
Serenata per a cordes en Mi major, op.22

XAVIER TURULL:
L'amor incert (sobre poemes de Rosa Leveroni)**

PIOTR TXAIKOVSKI:
Serenata per a cordes en Do major, op.48

** Edició a càrrec de Grupo Ediciones Quiroga

Durada: **60 minuts**

Concert familiar

12/02/23—17.30 h

Edat recomanada:
a partir de 5 anys
Durada: 30 minuts
Entrada gratuïta

Serenata a la llum de la lluna

Es fa tard, cau el sol i surt la Lluna: un moment perfecte per escoltar música melódica, sensible i suau. Però: i si ens agafen ganes de ballar? No patiu! Que també hi posarem ritme i potser ens animem amb un vals. Vine a escoltar una de les serenates més famoses de la música clàssica –la que va escriure Dvorak fa 150 anys– amb l'Orquestra de Cambra de Granollers i la narració de David Puertas.

Descobreix tot el que fem al voltant de la música clàssica!

Temporada 2022—2023

 @TAGranollers
 @teatreauditori
 @teatreauditoridegranollers

20
22 Vintè aniversari del Teatre Auditori de Granollers

Organització i promoció:

Amb el suport de:

Serenates

El concert d'avui és un homenatge que l'Orquestra vol retre a l'eminent violinista i compositor català Xavier Turull (1922-2000), de qui l'any passat es va commemorar el centenari del seu naixement. Xavier Turull va ser un dels violinistes més brillants del segle XX al nostre país: deixeble de Joan Massià, Antoni Brossa, Pau Casals i Yehudi Menuhin, va actuar arreu del món i va ser catedràtic de violí i director del Conservatori Municipal de Música de Barcelona. Però la seva faceta de creador també és realment destacada, i avui en tindrem un magnífic exemple amb el cicle de cançons *L'amor incert*, compost l'any 1982 i basat en poemes de Rosa Leveroni. Originalment escrit per a veu i piano, aquest recull és un dels més emotius i refinats de tota la producció del mestre Turull, i avui el sentirem en la veu d'una de les mezzosopranos més prestigioses de la seva generació, l'argentina –i catalana d'adopció– Marisa Martins, que coneix a fons l'obra perquè fa anys que la interpreta en molts dels seus recitals. Després d'una meteòrica i fructífera carrera en el món de les lletres, guiada per mestres com Carles Ribba o Ferran Soldevila, Rosa Leveroni (1910-1985) va patir l'aïllament, la censura i la repressió de la dictadura, que li va ocultar el vers durant tres dècades, de les quals en va emergir amb el recull *Poesia*, publicat el 1981, que va ser reconegut l'any següent amb la Creu de Sant Jordi, i que conté els sis poemes que van commoure Turull. Els títols són: *Absència*, *El cant*, *És la claror daurada de la posta*, *Dolor*, *Glossa mallorquina* i *Els records*. Totes sis estan escrites en mode menor, element que les tenyeix de tendresa, nostàlgia i d'una certa melangia, i les converteix en retrats delicats i subtils de les emotives paraules de la poetessa barcelonina.

La música de Turull estarà agomolada per dues joies per a orquestra de corda que li faran de contrapunt anímic i de marc incomparable: dues obres compostes un segle enrere, gairebé coetànies, i de dos autors emblemàtics de l'estil romàntic: Dvorák i Txaikovski. Aquestes dues delicioses Serenates comparteixen no només un marcat esperit simfònic, sinó també un vincle molt especial amb el moment personal que vivien els dos músics en compondre-les.

Dvorák va escriure la seva *Serenata* per a cordes el maig de 1875, en un moment d'eufòria creativa, quan la seva música començava a ser reconeguda i aixecava el vol en l'àmbit internacional: és l'any de la seva cinquena simfonia, del trio i del quintet, i també del naixement del seu primer fill. La *Serenata* és una obra poètica, intimista, amb melodies d'un efervescent lirisme on sempre podrem detectar una flaire popular i folklòrica. Està estructurada en cinc moviments (*Moderato*, *Tempo di valse*, *Scherzo*, *Larghetto* i *Finale*) i l'estrena va tenir lloc a Praga el 10 de desembre de 1876 dirigida per Adolf Cech.

Quatre anys més tard s'estrenava la "Serenata per a cordes en Do major" de Txaikovski: va ser el 21 de novembre de 1880 en un concert privat al Conservatori de Moscou. Després de la frustrant experiència del seu casament, que li va desencadenar un greu desequilibri emocional –amb intent de suïcidi inclòs–, Txaikovski va recuperar l'estabilitat anímica gràcies a la creació, als viatges, i al consol i seguretat que li va proporcionar la coneixença i l'amistat de Nadezhda von Meck, una rica aristòcrata que estimava la seva música i que va ser la seva mecenes durant catorze anys. Aquesta va ser l'època més feliç de la seva vida, marcada pels èxits, els viatges i el reconeixement internacional, i la *Serenata* sorgeix d'aquest moment anímic com una flor delicada, i és un homenatge a la música vienesa i galant del segle anterior. Està estructurada en quatre moviments (talment una simfonia), i comença amb un *Pezzo in forma di sonatina*, amb l'aire solemne propi de les obertures a la francesa; segueix un elegant *Vals*, una de les peces més cèlebres de l'autor; el tercer és una *Elegia* de lirisme contingut, i s'acaba amb un *Finale* ple d'energia i vitalitat construït sobre dues melodies populars russes. Elements humans i personals, indestruïbles de l'obra creativa dels autors, i que es palpen en aquestes dues obres plenes d'encant i de joia de viure.

Xavier Chavarria, musicòleg